

بررسی عملکرد فضاهای آموزشی کودکان با توجه به رویکرد خلاقیت

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری رضا مهدی زاده گوشلوندانی^{1*}، بهمن حسینی کلیچایی²

1- گروه معماری، واحد لشت نشا زیبا کنار، دانشگاه آزاد اسلامی، لشت نشا، ایران

2- مربی، معماری کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد لشت نشا زیبا کنار، ایران

نویسنده مسئول: Reza66126@yahoo.com

چکیده:

ایجاد روابط معماری بین فضاها، روابط انسانها با یکدیگر را گسترش میدهد. آموزش یک فعالیت اجتماعی است و مرکز کودکان باید خلاق و اجتماعی بودن را تسهیل کند. ساخت یک محیط یادگیری، اولین اقدام آموزشی است. ارتباط با طبیعت، نور، مواد و رنگها، ورود به عرصه آموزشی مهمی را برای کودکان فراهم میکند. هدفی که معماران در برنامه ریزی و طراحی محیط یادگیری کودک باید داشته باشند، رفاه حال و خلاقیت کودک است. چون دوران کودکی آنها، پایه و اساسی برای تکامل بزرگسالان آینده خواهد بود و متأسفانه محیط های یادگیری

کودکان در ایران در فضاهای فاقد فاکتورهای طراحی مناسب، تأسیس میگردند. تحقیقات نشان داده اند کودکان امروزی زمان زیادی را در مقابل رسانه های الکترونیکی صرف می کنند و تحرک و انعطاف پذیری کمی دارند. این امر موجب کاهش خلاقیت و مصرف گرایی آنها خواهد بود. پژوهش حاضر با هدف مطالعه عملکرد فضاهای آموزشی کودکان تدوین گشته است، که این مقاله با ارزیابی از روشهای مختلف به بررسی و شناخت انواع مختلف عملکردهای تاثیر گذار در رویکرد خلاقانه کودکان پرداخته است که با این اهداف می توان به عوامل تاثیر گذار در طراحی فضاهای آموزشی خلاق کودکان دست یابیم. در این پژوهش با روش تحلیلی توصیفی، ضمن اشنایی باتعاریف خلاقیت نکات خلاقانه در طراحی های معمارانه و تاثیرات آن بر فضاهای آموزشی کودکان، مورد بررسی قرار گرفته و هدف بازخوانی نقش خلاقیت برای طراحی عرصه های متعلق به کودکان میباشد.

واژگان کلیدی: کودک، خلاقیت، محیط یادگیری، معماری

این مقاله از پایان نامه کارشناسی ارشد نویسنده اول با عنوان (بررسی عملکرد فضاهای آموزشی کودکان با توجه به رویکرد خلاقیت) تهیه شده است، که با راهنمایی دکتر حسینی در دانشگاه آزاد اسلامی واحد لشت نشا به انجام رسیده است که بدین وسیله از معاونت پژوهشی قدردانی می گردد.